

BISER

Letnik XXIII.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

Mala pastirica se ni več bala. V svojem srcu je začutila neznansko veselje in radost, čutila je nekaj tako močnega in toplega, kot da bi se je dotaknila čista ljubezen.

»To je Marija! Marija z Jezuškom!« je vzklikalo njeno srce, ki je končno razumelo, kdo stoji pred njim. Preprosta pastirica se kar ni mogla nagledati čudovite prikazni, saj je bila Marija tako lepa, svetla in čista. Urški se je zdelo, da bi jo lahko gledala celo večnost. Nebeška Gospa je spregovorila: »Reci ljudstvu, naj mi tukaj hišo zida in me milosti prosi.« Z roko je pokazala na kraj, kjer je želela imeti svojo hišo.

»Bom,« je Urška odgovorila z veliko gorečnostjo. Nato je Marija izginila, Urška pa je še kar klečala na tleh. »Marija, kako si lepa! Kako so srečni angeli, ki te lahko ves čas gledajo!«

Odlomek iz letošnjega šmarničnega branja Čudež na Skalnici, avtorice Kristine Tičar

DUHOVNA MISEL

Zapisani Marijinemu varstvu

Slovenski narod je od samega začetka prežet z majniško pobožnostjo. O tem zgovorno pričajo številna Marijina svetišča širom domovine in v zamejstvu. Kot je zapisal Silvin Sardenko: „Romajo k Mariji, naj bo v dežju ali suši; tja gredo še z mrakom v srcu, vračajo se s soncem v duši.“ Tako se vsako leto znova zbiramo okrog nje v cerkvi, pred kapelami ali njeno podobo v domovih.

Tudi Hotuljci so se, kar pomnijo, radi zatekali k Mariji. Z velikim zanimanjem sem kot dolgoletni župnik spremljal to hvalevredno pobožnost. Tudi že prej kot kaplan v čudoviti brestaniški baziliki lurške Matere božje.

Ko smo pred Marijo, nas obhaja občutek prazničnosti. Tedaj so vzhičena naša srca in ne morejo skriti notranje radosti, ki jih poraja globoko v nas Marijina materinska ljubezen. Ko bi mogla pripovedovati njena številna romarska svetišča o čudežih, ki so se zgodili na Marijino priprošnjo, bi bila njih pripoved

neskončno dolga. Vsako romanje, ki sem ga doživljal kot otrok in mladostnik, je bilo svojevrstno in me je zaznamovalo za vse življenje.

Tudi tukaj na Radišah na avstrijskem Koroškem ni nič drugače. Ob pol sedmih pred večerno sveto mašo se zbiramo pred njeno podobo. Zbiramo se še pred Culehnerjevo kapelo pri Mariji v Črnicah. Podoba je, da v teh blagoslovljenih trenutkih zbranosti, molitve in petja Marija z nami moli in prepeva. Še posebej je praznično v naši notranjosti tedaj, ko zadoni najljubša Marijina pesem »Spet kliče nas venčani maj«.

Živimo v času, ki postaja vse manj do vzeta za duhovnost. Zato toliko niti ne čudi, da se je obisk Marijinih pobožnosti v zadnjem času občutno zmanjšal. Toda ne bojmo se. Marija nas ne zapušča, saj smo se kot narod zapisali njenemu srcu. Mar ne prihajamo k Mariji po nasvet in tolažbo? Seveda. A za ohranjanje pobožnosti in vere ima prav gotovo največjo vlogo uspešna družinska verska

vzgoja. Ta pa v zadnjem času vidno peša. Marija ima vedno pravi odgovor na to. Ne pusti nas ubogih sirot brez pomoči. Če želimo ostati njeni dobri otroci, je prav, da sami živimo po njenem zgledu. Ali ni tega vredna? Brez dvoma.

Ne pozabimo, Marija je

tudi naša Mati. Vsak dan, ne samo v šmarničnem mesecu, nam podarja milosti za to, kar nam pomaga za krepostno življenje. Še naprej se le radi k njej zatekajmo, zaupajmo v njeno priprošnjo in ostanimo njeni zvesti otroci.

Marjan Plohl

UTRINKI IZ MISIJONA

Marijino češčenje na Salomonovih otokih

Salomončani kot mlad krščanski narod – šele pred sto leti so sprejeli krščanstvo – ljubijo Marijo. Družba Marijina legija ima v svojih vrstah lepo število moških in žensk, odraslih in mladih. Ko slovesno obnavljajo svojo izročitev Mariji, se jim ne mudi – vsak pride pred oltar in prebere svojo posvetitev.

Toda ta dolgi obred pred mašo ni vse. Kleče molijo tudi rožni venec in druge molitve. Skupaj s slovesno mašo ta pobožnost k Mariji, pred Gospodovim oznanjenjem, zavzema ves dopoldan. Nadaljujejo pa s praznovanjem še popoldan.

Šmarnic pa na Salomonovih otokih nisem opazila. Ta pobožnost, ki je v slovenskem narodu tako globoko zakoreninjena, se ni razvila povsod. Toda Salomončani želijo imeti pri sebi, najraje okrog vratu, rožni venec, in misijonarje radi prosijo zanj. Marijine upodobitve na kipih in slikah po cerkvah in kapelicah pa so v veliki večini uvožene zahodne. Komajda sem opazila kakšno temnopolto Marijo.

s. Snežna Večko

SVETA BIRMA

Na sv. birmo sem veselo čakal vso veroučno leto. Redno sem hodil k verouku in stvari jemal resno. Moje birmansko geslo je: ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni; k

spreobrnjenju nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike. Birme sem se zelo veselil. Pri sv. masi mi je bilo v čast, da sem bral berilo. Vedno mi bo ostala v lepem spominu.

Rok Ažnoh, birmanec

Pismo birmanki

Draga moja birmanka!

Preteklo je že kar nekaj časa od tistega hladnega, a sončnega jutra, ki mu je sledil za naju pomemben dogodek. Po rokah nadškofa si prejela zakrament svete birme. Ko sem čisto od blizu spremljala ta dogodek, mi je bilo toplo pri srcu.

Najprej ob zavedanju, da še ni tako dolgo, ko te je botra držala v naročju ob krstni sveči, sedaj pa že sama, na pragu

odraslosti, stojiš pred škofom in prejemaš darove, ki se jih v svoji mladostni razigranosti gotovo ne moreš dovolj zavedati.

Posebej lep se mi je zdel škofov nagovor vam, birmancem. Predvsem zaradi njegove preprostosti in življenjskega optimizma, brez napotkov, ki mladim ne povedo veliko, ampak z nekaj življenjske modrosti, ki ostaja.

SVETA BIRMA

Ko sem vas opazovala, sem bila navdušena, kako resno in zavzeto ste sodelovali pri maši. Vem, da vam je bil gospod župnik v veliko pomoč in oporo, ko vas je pripravljaj na sveto birmo. In nehote sem se vprašala, kaj pa bom v svoji novi vlogi počela jaz, tvoja botra?

Pravzaprav se zdi odgovor preprost in enostaven, a ni čisto tako. Za zaupanje, ki si mi ga izkazala s tem, ko si me izbrala za botro, se ti moram seveda zahvaliti. Saj se spomniš, ko sem te vprašala, ali res misliš, da sem primerna za to poslanstvo?

O tem poslanstvu sem razmišljala tudi na slovesni dan svete birme. O tem, ali je potrditev v veri res že končni korak naše vere, ali se ta pot spoznavanja in utrjevanja v veri šele pričinja ... Gotovo je sveta birma korak naprej, toda prepričana sem, da je šele začetek resne poti rasti v veri. Morda se sliši zapleteno, nepriljavno, kr' neki ... Toda življenje nas preizkuša vedno znova in preizkuša tudi našo vero in prepričanje.

Zato ti seveda želim, da bi v življenju s pridom uporabljala darove svetega duha. Da bi v

času, ki ga živimo, polnem vsega dobrega, a tudi slabega, zmogla v svojem srcu in mislih preudarno pretehtati, kaj je prav in se ob tem seveda vedno znova spomniti že tolikokrat slišanih misli in modrosti, ki si jih slišala ob družinski mizi in da bi se ob njih krepila tudi tvoja modrost.

Da bi zmogla čim večkrat, tudi ob najbolj nerazumljivih dejanjih in dogodkih, ki ti bodo morda kdaj prekrižali pot, pogledati v svojo notranjost in z razumnostjo sprejemati včasih nerazumljive stvari. Da bi dopustila, da se te dotakne dar sveta vedno, ko ne boš prav vedela, kaj je resnično in koristno. Dar moči naj ti da sposobnost, da vztrajaš v nalogah in izzivih, ki si jih boš zadala in tudi v vsakdanjih življenjskih obveznostih, ki ne prinašajo vedno samo lepega.

V današnjem času je morda bolj kot kadar koli pomembno, da se zaveš daru vednosti, da se daš poučiti, predvsem o stvareh, ki jih ne razumeš, in si tako na dobri poti, da ne verjameš vsemu, kar ti ponuja sodobni svet. Vem in verjamem, da je pobožnost nekaj, kar ti ni blizu in je starinsko. In ni zate – tako misliš. V resnici pa

SVETA BIRMA

morda to sploh ni res ... Pobožnost ni samo drsenje po kolenih. Je predvsem otroška vdanost in ljubezen, ki nam v življenju prideta še kako prav. Zato tega daru nikar ne zavrzi, ampak naj ti bo vedno v pomoč.

Dar strahu božjega je zadnji izmed darov svetega Duha. Prepričana sem, da ga mnogi jemljejo s preveliko mero strahu, drugi pa morda premalo resno. Vaš župnik zna to imenitno razložiti. Vem pa, da so ti tudi tvoji starši dali dobro popotnico, ko so ti z zgledom pokazali, kaj je

prav in kaj ne.

Naj bo spomin na sveto birmo zavedanje, kakšni imenitni darovi so ti na voljo, le varovati in negovati jih moraš. Z vsakim letom, z vsako novo izkušnjo je to lažje. Predvsem pa je lažje razumeti smisel vere.

In jaz? Potrudila se bom, da te bom spremljala z molitvijo in s svojo prisotnostjo vedno, ko me boš potrebovala. Želim ti razigrano in odgovorno mladost, polno božje pomoči in milosti.

Tvoja botra

V življenju stopamo in potujemo po različnih poteh. Eno od teh so s pripravo in prejemom sv. birme prehodili tudi naši otroci, skupaj s svojimi najbližjimi.

Z dnem 22.4., svečanim dogodkom prejema zakramenta sv. birme, je sicer končano eno poglavje, a pričenjajo se nova.

Ob pogledu nazaj so bili občutki, kako sem kot starš

doživljal in občutil dogodke, povezane s sv. birmo, lahko rečem z eno besedo

posebni in napolnjeni z emocijami.

Vsekakor je bilo to za našo družino kot za našega birmanca obdobje, ki prinaša lepe stvari, kljub temu, da pot ni vedno lahka.

Obdobje priprave na birmo in prejem zakramenta sv. birme ni le stvar zadnjega leta, ampak

SVETA BIRMA

vseh preteklih let. Velikokrat sem se kot starš soočal s vprašanji, zakaj je potrebno k maši, pa saj je skoraj vedno isto in dolgočasno. Spraševal sem se, kako svojim otrokom prikazati in narediti vikende in obiskovanje sv. maše zanimivejše.

Velikokrat smo te odgovore in motivacijo iskali s potovanji in obiskovanjih sakralnih objektov, tako pri nas v Sloveniji kot v tujini. Ob tem smo doživljali izjemno lepe skupne trenutke, saj je vsak pripravil in raziskoval podatke o cerkvah, svetnikih ... In resnično je bilo ob tem lahko videti navdušenost in zavzetost svojih otrok pri vodenju celotnega izleta. Ob teh dogodkih je bila prisotnost pri maši v povsem drugačni luči kot je to doma, dosti bolj navdušujoča.

Seveda se je z bližanjem mesecu aprilu pojavljajo vse več obvez, usklajevanj in s tem povezanih skrbi, kako vse izvesti in organizirati. Največja skrb, ki smo jo imeli, je bilo usklajevanje vseh obvez: šolskih, veroučnih in športnih. In to vsekakor ni bilo preprosto, še posebno v obdobju devetdnevnice.

Sam iz lastnih izkušenj vem, kako otrok odreagira in kakšni so

občutki, če mu prepoveš udeležitev na njegovi najpriljubljeni zadevi, ker je pač takrat druga obveza. Prav zato je bilo potrebno skupno usklajevanje, pogovori, kaj in zakaj je potrebno kakšno dejavnost preložiti izpustiti ... Ampak gledano danes smo prav zaradi tega preživeli načeloma več časa skupaj kot družina, kot ga bi drugače.

V času devetdnevnice sem se tudi sam uspel udeležiti nekaj večernih sv. maš. Lepo je bilo videti na enem mestu toliko mladih ljudi. Kljub temu mi je v oči padlo stalo tiho šepetanje, spogledovanje in rahlo hihetanje, in spomini so mi ušli tudi v moje čase ... Dejansko tudi takrat pri meni ni bilo nič drugače. Spomnil sem se svoje družine, s katero smo še danes v stikih, ne glede na to, da smo se raztepli po celi Sloveniji. Tudi sam sem bil v takratnem obdobju željan druženja, poln energije in navdušenja, pričakovanja nečesa, česar niti nismo dojemali. In na nek način smo delali povsem iste stvari, kot sem jih opazoval pri današnji mladini, le mobilnih telefonov seveda nismo imeli. A bili smo »klapa« in prijatelji tako v

SVETA BIRMA

šoli, pri verouku, kot tudi pri športu in kasneje v življenju.

Lahko bi rekel, da sem ob prejemu zakramenta sv. birme svojega sina dejansko hkrati podoživljal tudi svojo preteklost in svojo birmo izpred mnogih let. In občutki pri tem so zame

izjemni.

Ob koncu lahko rečem, da smo se kot družina v tem obdobju priprave sv. birme na nek način medsebojno še močneje povezali in stkali notranje vezi.

Boštjan Žigon, oče birmanca

Pletenje vencev za birmo

V soboto, 22. 4. 2017, smo imeli v Kotljah velik dan. Triindvajset mladih je prejelo zakrament sv. birme. Dva dni pred velikim dogodkom smo se v župnišču zbrali starši, stari starši in ostali sorodniki, da smo pod vodstvom skupine Karitas pletli vence za okrasitev cerkve pred velikim dogodkom. Zagnano smo se lotili dela in popoldan je minil v prijetnem in sproščenem vzdušju.

Venci so bili spleteni hitreje, kot smo si nekateri predstavljali, da bodo. Mame birmancev smo izdelale tudi goloba iz belih marjetic, ki je namesto ikebane krasil glavni oltar.

Prijeten je občutek, da smo vsi nekaj prispevali k pripravi za slovesnost svete birme.

Mojca Urnaut

ZGODILO SE JE

Maša ob Sv. Florjanu

Že 28 let se kotuljski prostovoljnega gasilskega gasilci udeležujemo maše v čast društva Kotlje, sedaj pa nam Sv. Florjanu, ki jo namenimo mašo popestrijo pevci vsem pokojnim in živečim Rožmarina, za kar se jim po tej gasilcem. Pobudnik je bil že poti tudi lepo zahvaljujemo. pokojni gasilec Franc Zabel. Letos pa smo doživeli še Seveda takrat še s skromno eno spremembo. V sprevedu od udeležbo gasilcev brez uniform. gasilskega doma do cerkve nas Vendar smo tudi takrat pekli je spremljal tudi g. župnik šnite. Zanje so gasilci darovali Boštjan, kar je naredilo jajca. Dolga leta sem mu bila v svečanost še lepšo. pomoč Naj nas Sv. Florjan še naprej

Nekaj let je mašo popestril tudi ženski nonet

Ivica Gostenčnik

Dan celodnevnega češčenja

Še vedno smo pod vtisom letošnjega 7. maja – hotuljskega praznika češčenja sv. Rešnjega Telesa. Letos je vse potekalo malo drugače, tudi zaradi tega, ker je bila ta dan nedelja, zato se je zbralo precej več vernikov kot običajno. Predvsem pa so se lahko udeležili otroci veroučenci, letošnji prvoobhajanci s svojimi starši.

Po zaključku sv. maše se nas je veliko zadržalo pred oltarjem, kjer smo z molitvijo in petjem počastili Najsvetejše. Potem so se izmenjavale skupine,

tako da Jezus na oltarni mizi ni bil niti za trenutek osamljen.

Po okrepcilu v župnišču smo se nekateri sprehodili do podružnične cerkve sv. Mohorja. Po krajši molitvi in pesmi smo se podali nazaj po daljši poti med cvetočimi travniki, med potjo nabrali prelepe regratove cvetove, iz njih spletli venček in ga položili na oltar.

Ob koncu slavlja smo se zopet vsi zbrali v cerkvi pred Najsvetejšim in z litanijami, molitvami in blagoslovom zaključili letošnje celodnevno češčenje.

ZGODILO SE JE

Duhovno okrepljeni smo se zbrali na župnijskem dvorišču v šotoru, kjer smo se tudi telesno okrepcali. Hvala vsem župnijskim sodelavcem za trud pri pripravi pogostitve. Na svoje domove smo se vrnili polni lepih vtisov in predvsem duhovno bogati.

Popoldne se nas je kar

nekaj sodelavcev Karitas udeležilo dobrodelnega koncerta »Luč upanja«, ki ga je ob 25. obletnici delovanja pripravila župnijska Karitas Ravne.

Bogu hvala za lepo preživet dan.

Ivanka Ivartnik

Šmarnice

Pomlad je. Maja z jas ob gozdu zadišijo šmarnice, prelepe cvetlice, ki so v Kotljah še posebej priljubljene, čeprav jih je marsikje že preraslo grmovje. Kdo ne pozna Prežihovega premagovanja strahu in na koncu toliko večjega zmagoslavja, ko je svoji mami prinesel solzice?!

Maj ni le lep mesec samo zaradi prelepega cvetenje vse naokrog, ampak tudi zaradi šmarnic, ki se pričnejo v cerkvi v tem mesecu, saj je ves mesec posvečen Mariji, Jezusovi materi. To je tudi priložnost za srečanja in lepa druženja, še posebej mladih – prvoobhajancev. Tudi starši jih spremljajo in sodelujejo pri šmarnični pobožnosti.

Poslušamo branje Kristine Tičar: Čudež na Skalnici, ki se dogaja na Primorskem. Župnik Boštjan

Lenart s svojim sodelovanjem pripomore k temu, da ta roman kar oživi pred oltarjem. Tudi otroci s svojim ubranim in lepim petjem pomagajo ustvarjati prijetno vzdušje. Verjamem, da bo tudi zaradi tega sodelovanja in doživetja Marija še dolgo v njihovih srcih. Ko odrastejo, bodo pri Njej iskali pomoč in Marija jim bo pomagala.

Pestrost šmarničnih večerov otroke animira, da prihajajo večer za večerom, saj se sicer zelo hitro naveličajo in raje odločijo za druge dejavnosti.

Upam, da je vendarle letošnja generacija tista, ki se bo tudi v naslednjih mesecih in letih rada vračala v našo cerkev in tam našla božji mir, vero, navdih in tolažbo.

Milka Breznik

OBVESTILA

21. maj, nedelja, slovesnost prvega sv. obhajila – ob 10.00 sv. maša, sledi majhna pogostitev za prvoobhajance

25. maj, četrtek, praznik Jezusovega vnebohoda – ob 17.30 sv. maša

11. junij, nedelja, zaključek veroučnega leta 2016/17 - ob 10.00 sv. maša, podelitev spričeval in župnijski piknik s programom: Župnija ima talent

15. junij, četrtek, praznik sv. Rešnjega Telesa »Telovo« - ob 17.00 procesija z najsvetejšim; prvoobhajanci gredo pred Najsvetejšim in tresejo cvetje na pot, nato sv. maša.

25. junij, nedelja, Lovska sv. maša na Šrotneku – ob 12.00, zjutraj v Kotljah ni sv. maše.

25. junij, nedelja - ob 11.00 na Uršlji gori sv. maša za mir in domovino; srečanje Kolpingovih družin.

1. julij, sobota, srečanje starejših in bolnih – ob 16.00 sv. maša in prejem bolniškega maziljenja, zvečer ni sv. maše.

Vabilo na župnijski piknik - Župnija ima talent

V nedeljo, 11. junija 2017, vabimo vse župljane na vsakoletni župnijski piknik. Zbrali se bomo ob 10.00 pri sveti maši ob zaključku veroučnega leta, kjer bomo slovesno razdelili spričevala, potem pa bomo druženje ob hrani in pijači nadaljevali na župnijskem dvorišču.

Ker v Kotljah ne manjka glasbenikov, plesalcev, pevcev in vsakovrstnih drugih mojstrov, k pripravi programa vabimo vse otroke, ki bi želeli predstaviti svoje talente, da to pri verouku sporočijo katehistinji ali gospodu župniku.

OBVESTILA

8. julij, sobota, srečanje treh župnij na Uršlji gori - ob 11.00 sv. maša

12. julij, sreda, god sv. Mohorja in Fortunata – ob 18.00 sv. Maša na Šrotneku

16. julij, nedelja, Lepa nedelja pri sv. Mohorju in Fortunatu – ob 10.00 sv. maša s procesijo

20. julij, četrtek, tridnevica pred lepo nedeljo, god župnijske zavetnice Sv. Marjete Antiohijske – ob 17.30 molitvena ura pred najsvetejšim; ob 18.00 sv. maša

21. julij, petek, tridnevica pred lepo nedeljo – ob 17.30 molitvena ura pred najsvetejšim; ob 18.00 sv. maša

22. julij, sobota, tridnevica pred lepo nedeljo – ob 17.30 molitvena ura pred najsvetejšim; ob 18.00 sv. Maša, po maši Kulturni program z razstavo, ki ga pripravi Kolpingova družina Kotlje

23. julij, nedelja Lepa nedelja pri sv. Marjeti v Kotljah – ob 10.00 sv. maša s procesijo

Dostojanstvo božjega otroštva je prejel

2. Klemen Pandel

K nebeškemu O etu sta odša

6. Veronika Herman, 83 let, Kotlje 1;
7. Janez Fedler, 78 let, Trg svobode 17, Ravne;

Odgovorni urednik: Boštjan Lenart, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Gorenšek.
Naklada 170.

